

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 41

Vydána dne 11. července 1960

Cena 80 haléřů

OBSAH:

101. Zákon o sloučení některých ministerstev, o převedení řízení vodního hospodářství do působnosti ministerstva zemědělství a o změně názvu ministerstva stavebnictví
102. Vládní nařízení o zrušení oblastních orgánů státní správy na Slovensku a plavební správy v Praze
103. Vyhláška ministra zahraničního obchodu o působnosti Československé obchodní komory a její organizaci
104. Vyhláška ministra zahraničního obchodu o zřízení podniku Brněnské veletrhy a výstavy, podniku pro pořádání veletrhů a výstav
105. Vyhláška ministra zahraničního obchodu o zřízení podniku Rapid, podniku pro propagaci v zahraničním obchodě
106. Vyhláška ministerstva hutního průmyslu a rudných dolů o hospodaření kovovým odpadem

101

ZÁKON

ze dne 11. července 1960

o sloučení některých ministerstev, o převedení řízení vodního hospodářství do působnosti ministerstva zemědělství a o změně názvu ministerstva stavebnictví

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

[1] Rostoucí význam vodního hospodářství a úzká souvislost mezi plánovitým využíváním vodních zdrojů pro účely zemědělství a pro účely celého národního hospodářství i pro uspokojování stále rostoucích potřeb obyvatelstva vyžadují soustředit ústřední řízení vodního hospodářství do jednoho místa. Na ministerstvo zemědělství se převádí z dosavadního ministerstva energetiky a vodního hospodářství působnost, kterou toto ministerstvo vykonávalo na úseku řízení vodního hospodářství, zejména působnost ústředního vodohospodářského orgánu podle zákona č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství ve znění zákona č. 12/1959 Sb.

[2] Ministerstvo zemědělství se přeměňuje v ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

§ 2

Zřizuje se ministerstvo paliv a energetiky. Toto ministerstvo vzniká sloučením dosavadního ministerstva paliv a dosavadního ministerstva energetiky a vodního hospodářství, z něhož se podle § 1 převádí řízení vodního hospodářství na ministerstvo zemědělství. Ministerstvu paliv a energetiky zůstává řízení vodních energetických děl včetně zabezpečování jejich výstavby, údržby a provozu.

§ 3

Ministerstvo dopravy a ministerstvo spojů se slučují v ministerstvo dopravy a spojů.

§ 4

Ministerstvo stavebnictví se s dosavadní působností v oboru stavebnictví, výroby stavebních hmot a výstavby mění v ministerstvo výstavby.

§ 5

V čele Státního výboru pro rozvoj techniky je předseda Státního výboru pro rozvoj techniky, kterého jmenuje vláda.

Jména vymězí též působnost mezi ministerstvem dopravy a spojů a Československým rozhlasem a Československou televizí v oboru výstavby, údržby a provozu technických rozhlasových a televizních zařízení.

§ 6

Podrobné vymezení úkolů jednotlivých ústředních orgánů státní správy v souvislosti s přesuny působnosti podle tohoto zákona provede vláda. Vláda ze-

§ 7

Tento zákon nabývá účinnosti ode dne 11. července 1960.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

102

VLÁDNÍ NAŘÍZENÍ

ze dne 8. července 1960

**o zrušení oblastních orgánů státní správy na Slovensku
a plavební správy v Praze**

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 1 zákona č. 143/1949 Sb., o změnách v organizaci veřejné správy a v působnosti jejích orgánů:

§ 1

(¹) V souvislosti s novou ústavní úpravou postavení a působnosti Slovenské národní rady se zrušují:

1. Slovenský statistický úřad,
2. Správa vodního hospodářství na Slovensku,
3. Správa geodézie a kartografie na Slovensku,
4. Správa pro rozvoj místního hospodářství na Slovensku,
5. Slovenský úřad sociálního zabezpečení,
6. Státní arbitráž pro Slovensko,
7. Oblastní inspektorát jakosti potravinářských a zemědělských výrobků,
8. Státní plemenářská správa v Bratislavě.

(²) Zřizuje se Správa důchodů v Bratislavě jako zařízení Státního úřadu sociálního zabezpečení pro slovenské kraje. Správě důchodů v Bratislavě přísluší rozhodovat o přiznání důchodů. Správa má způsobilost být účastníkem řízení před soudy. V jejím čele je vedoucí.

§ 2

Podrobnosti o úkolech příslušných ústředních orgánů státní správy v souvislosti se zrušením oblastních orgánů uvedených v § 1 stanoví vláda.

§ 3

(¹) Zrušuje se plavební správa v Praze.

(²) Působnost dosavadní plavební správy v Praze přechází na plavební správu v Bratislavě.

§ 4

Toto nařízení nabývá účinnosti ode dne vyhlášení.

Široký v. r.

103

VYHLÁŠKA

ministra zahraničního obchodu

ze dne 29. června 1960

o působnosti Československé obchodní komory a její organizaci

Ministr zahraničního obchodu stanoví podle § 2 odst. 3 a § 20 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zastíratelství:

Všeobecná ustanovení

§ 1

Československá obchodní komora (dále jen „komora“) je organizací, která sdružuje podniky, orgány a jiné organizace československého hospodářství; jejím úkolem je podporovat rozvoj a upevnění hospodářských vztahů Československa k zahraničí a tím sloužit zájmům zahraničního obchodu při výměně zboží a služeb.

§ 2

[¹] Komora je právnickou osobou; jejím sídlem je Praha.

[²] Komora může se souhlasem ministra zahraničního obchodu zřizovat pobočky v tuzemsku nebo zastupitelstva v zahraničí. Místní a věcný rozsah činnosti poboček a zastupitelstev určuje řád, který vydá představenstvo komory.

§ 3

[¹] Do působnosti komory náleží:

- a) vykonávat oprávnění a úkoly, jež náležejí obchodním komorám podle obchodních smluv Československé republiky s cizími státy a podle zvyklostí mezinárodního obchodního styku;
- b) navazovat a udržovat styky s mezinárodními a cizozemskými, zejména obchodními a jinými hospodářskými organizacemi a institucemi, jako obchodními komorami, exportními ústavy, veletrhy, výstavami, průmyslovými svazy, bursami a obchodními musei a účastnit se podle potřeby jejich mezinárodních sjezdů; podporovat činnost československých smíšených obchodních komor a podobných institucí a koordinovat jejich spolupráci s podniky zahraničního obchodu;

- c) podporovat rozvoj obchodních styků československého zahraničního obchodu, především jednáním s delegacemi zahraničních obchodních a průmyslových kruhů;
- d) podporovat všestranně studium otázek zahraničního obchodu; přitom zejména organizovat v tuzemsku i v zahraničí přednášky o hospodářském životě a hospodářských vztazích Československé republiky k jednotlivým zemím a vydávat s tím související informační materiály tiskem;
- e) poskytovat nezávislému Rozhodčímu soudu (§ 25) působícímu ve sporech z obchodního jednání k mimosoudnímu vyřizování takových sporů, hmotné prostředky potřebné k výkonu činnosti tohoto soudu;
- f) osvědčovat původ zboží, ověřovat obchodní, celní a konzulární faktury, vydávat mezinárodní legitimace a potvrzení pro zaměstnance podniků zahraničního obchodu, kteří cestují do ciziny, ověřovat výpisy z účtů a vydávat potvrzení o právních poměrech podniků a jiných skutečnostech, vyžaduje-li toho potřeba zahraničního obchodu a osvědčovat vůči zahraničí obchodně technické a dopravní zvyklosti;
- g) vykonávat funkci patentní a známkové kanceláře pro potřeby československých přihlašovatelů v zahraničí, zejména vést evidenci v cizině udělených patentů a zapsaných ochranných známek a chráněných vzorů a podle udělených příkazů provádět v cizině všechna potřebná opatření za účelem dosažení a udržování patentové, známkové a vzorové ochrany;
- h) obstarávat a poskytovat informace o podmínkách obchodních styků s cizinou, zejména o cizozemských právních předpisech, zvyklostech a platebních podmínkách a jiných otázkách techniky zahraničního obchodu a udržovat k těmto účelům potřebná studijní střediska;
- ch) sledovat celně-politická a jiná příbuzná opatření cizích států, vykonávat funkci poradce v těchto otázkách ve prospěch československého hospodářství, studovat dvoustranné a mnohostranné smlouvy mající vztah k celní po-

litice a spolupracovat při vypracovávání podkladů pro příslušná mezinárodní jednání;

v rámci směrnic ministra zahraničního obchodu organizovat a řídit v tuzemsku i v zahraničí veletrhy a výstavy, jež mají význam pro československý zahraniční obchod, nebo účasti jednotlivých československých podniků na nich, zejména organizovat oficiální československé expozice na cizích veletrzích a oficiální výstavy na podporu a utužení hospodářských styků s cizinou, jakož i jiné dočasné nebo trvalé podniky obdobné povahy v zahraničí, organizovat účast československých podniků zahraničního obchodu na těchto akcích a spolupůsobit při nich; koordinovat individuální výstavy československých podniků zahraničního obchodu a účasti těchto podniků na zahraničních veletrzích a výstavách; zřizovat vzorkovny výrobků pro účely obchodní a technické dokumentace, jakož i organizovat a koordinovat účast československých podniků na výstavách v tuzemsku; a

j) koordinovat, řídit a organizovat hospodářskou propagaci v souvislosti s potřebami československého zahraničního obchodu zejména při vydávání propagačních prostředků, propagačních a informačních materiálů; obstarávat vydavatelskou činnost pro potřeby úseku zahraničního obchodu.

[²] Ministr zahraničního obchodu může pověřit komoru obstaráváním dalších úkolů.

§ 4

Dozor nad činností komory a jejím hospodařením vykonává ministerstvo zahraničního obchodu.

Členství

§ 5

Komora má členy skutečné, čestné a dopisující.

§ 6

[¹] Skutečnými členy komory mohou být československé podniky zahraničního obchodu, výrobní a jiné podniky, orgány a organizace, jejichž činnost má vztah k zahraničnímu obchodu.

[²] Skutečné členy přijímá představenstvo komory na základě písemné přihlášky. Proti odmítnutí členství může být podána stížnost valné hromadě, jejíž rozhodnutí je konečné.

[³] Skuteční členové jsou povinni ve lhůtách stanovených představenstvem zaplatit členské příspěvky.

§ 7

Čestní členové jsou na návrh představenstva voleni valnou hromadou z osou, které prokázaly

zvláště cenné služby pro rozvoj československého zahraničního obchodu. Čestní členové mají všechna práva skutečných členů komory s výjimkou práva hlasovacího; neplatí zápisné ani členské příspěvky.

§ 8

Dopisujícími členy jmenuje představenstvo komory podniky, organizace nebo osoby, které mají sídlo v Československé republice nebo v zahraničí, pokud projevily ochotu spolupracovat s komorou při uskutečňování jejich úkolů. Dopisující členové mají všechna práva skutečných členů s výjimkou práva hlasovacího; neplatí zápisné ani členské příspěvky.

§ 9

Povinnosti skutečných a dopisujících členů je účastnit se prací komory a jejich sekcí nebo komisí. Členové skuteční mají právo hlasovací. Všichni členové mají právo užívat zařízení komory.

Orgány komory

§ 10

Orgány komory jsou valná hromada, představenstvo, předseda, náměstkové předsedy, generální tajemník a revizní komise.

§ 11

[¹] Valné hromady jsou řádné a mimořádné.

[²] Řádná valná hromada musí být svolána předsedou nebo jeho náměstkem jednou do roka, aby projednala výroční zprávu a jiné body pořadu, které jí budou předloženy.

[³] Mimořádná valná hromada může být svolána k vyřízení věci, které náležejí do působnosti komory a nesnesou odkladu. Svolává ji předseda nebo jeho náměstek k žádosti revizní komise nebo jedné pětiny členů komory.

[⁴] Na žádost nejméně 20 členů komory musí být na pořad jednání řádné nebo mimořádné valné hromady zařazeny otázky, jež valná hromada má rozhodnout. Taková žádost však musí být předložena představenstvu před svoláním valné hromady.

[⁵] Valná hromada je schopna usnášení, pokud se dostavila polovina počtu skutečných členů.

§ 12

Do působnosti valné hromady náleží:

- a) stanovit počet členů představenstva a provést jejich volbu; dále provést volbu předsedy a jeho náměstků, generálního tajemníka, revizní komise a čestných členů;
- b) projednat zprávu představenstva o činnosti komory;

- c) projednat výroční zprávu, zprávu finanční a zprávu revizní komise;
- d) podávat ministru zahraničního obchodu návrhy na změnu nebo doplnění ustanovení o organizaci komory a o jejím hospodaření;
- e) rozhodovat o vyloučení členů nebo o stížnostech proti odmítnutí členství (§ 6 odst. 2); a
- f) projednávat jiné otázky předložené představenstvem.

§ 13

Valná hromada rozhoduje prostou většinou hlasů přítomných členů. Pro rozhodnutí o návrhu na změnu nebo doplnění předpisů o organizaci komory a o jejím hospodaření, o vyloučení členů nebo o stížnosti proti odmítnutí přijetí za člena, je třeba nejméně dvoutřetinové většiny přítomných členů.

§ 14

(1) Představenstvo se skládá z předsedy, jeho náměstků, generálního tajemníka a z členů, jejichž počet stanoví valná hromada. Počet všech členů představenstva však nesmí být vyšší než 40 osob. Představenstvo je voleno na dobu jednoho roku.

(2) Za členy představenstva mohou být voleny fyzické osoby, zastupující skutečné členy komory a jimi navržené, jakož i významné osoby z úseku národního hospodářství, vědy a kultury. K platnosti volby je zapotřebí souhlasu ministra zahraničního obchodu. Tento souhlas může být kdykoliv odvolán. Za odpadlé členy představenstva kooptuje pro zbytek funkčního období představenstvo se schválením ministra zahraničního obchodu na uprázdněné místo nového člena představenstva.

(3) Představenstvo je způsobilé se usnášet, je-li přítomna nejméně polovina členů.

(4) Všechny záležitosti, které nenáleží do působnosti valné hromady nebo předsedy, náleží do působnosti představenstva. Do působnosti představenstva náleží především:

- a) projednávat v rámci působnosti komory předpoklady pro perspektivní rozvoj československého zahraničního obchodu;
- b) zajišťovat plnění úkolů komory a koordinovat provádění závažných akcí;
- c) pečovat všestranně o rozvoj propagace předáváním zkušeností, informováním o nových formách propagace, zajišťováním spolupráce mezi jednotlivými složkami zahraničního obchodu, koordinováním propagačních plánů a propagačních akcí apod.;
- d) projednávat účast jednotlivých podniků zahraničního obchodu na veletrzích a výstavách v tuzemsku i zahraničí, koordinovat celosektorové veletržní akce, zajišťovat předpoklady k úspěchu expozic, určovat ideovou a hospo-

dářskou náplň expozic a schvalovat celkové výstavní scénáře po stránce ideové, politicko-ekonomické a komerční jakož i vyhodnocovat uspořádané veletrhy a výstavy;

- e) vydat organizační a pracovní řád komory se schválením ministra zahraničního obchodu.

§ 15

Bezprostřední vedení záležitostí a obstarávání běžné práce komory náleží předsedovi. Je-li zaneprázdněn, zastupují ho se stejnou pravomocí jeho náměstkové v pořadí, v jakém byli zvoleni.

§ 16

Generální tajemník stojí v čele sekretariátu komory. Zajišťuje podle pokynů předsedy nebo jeho náměstků konání valných hromad a schůzí představenstva, jakož i všechny ostatní úkoly, kterými byl předsedou nebo představenstvem pověřen.

§ 17

Předseda, jeho náměstkové a generální tajemník nemusí být voleni z osob zastupujících skutečné členy komory. K platnosti jejich volby je třeba schválení ministra zahraničního obchodu. Toto schválení může být kdykoliv během funkčního období odvoláno.

§ 18

Komoru zastupuje a za ni podpisuje předseda nebo z jeho pověření kterýkoliv z jeho náměstků nebo generální tajemník, kteří mohou své oprávnění, pokud jde o působnost podle § 3 odst. 1 písm. f) přenést se souhlasem představenstva zcela nebo zčásti na pracovníky komory.

§ 19

Valná hromada volí na dobu jednoho roku revizní komisi, složenou ze tří členů, kteří nejsou členy představenstva. Revizní komise provádí kontrolu činnosti komory, zejména také kontrolu jejího hospodaření.

Sekce, poradní sbory a komise

§ 20

(1) Představenstvo komory může v rámci komory zřizovat sekce k projednávání základních úkolů, které náleží do působnosti komory.

(2) Sekci tvoří členové komory, kteří jsou k tomu povoláni představenstvem.

(3) Působnost sekcí a způsob práce v nich určují jejich řády, schválené představenstvem ko-

mory. Usnesení sekcí se předkládají představenstvu komory ke schválení.

§ 21

(1) Předseda komory může po slyšení představenstva vytvořit stálé poradní sbory pro konkrétní otázky, spadající do působnosti komory, zejména pro záležitosti propagační po stránce ideové, umělecké a technické.

(2) Poradní sbor tvoří odborníci, zvláště pro otázky hospodářskopolitické a kulturně propagační, jmenovaní předsedou komory. Členství může být kdykoliv odvoláno.

(3) Způsob práce v poradních sborech určují jejich řady, schválené představenstvem komory. Přijatá usnesení poradních sborů mají povahu doporučení.

§ 22

(1) Předseda může vytvořit k projednávání jednotlivých otázek, které náleží do působnosti komory, dočasné komise za účasti členů komory a zástupců podniků, organizací nebo jednotlivých osob jím k účasti povolaných.

(2) Představenstvo může pozvat podle potřeby ke svému zasedání odborníky, jejichž účast při posuzování projednávané otázky považuje za nutnou.

Hospodaření komory

§ 23

(1) Komora je hospodářskou organizací; její hospodaření se řídí plánem, který je součástí plánu zahraničního obchodu.

(2) Komora hospodaří podle rozpočtu, který schvaluje ministerstvo zahraničního obchodu. O financování, finančním hospodaření a peněžní kotel komory platí zvláštní předpisy.

§ 24

(1) Příjmy komory tvoří:

- a) zápisné a roční příspěvky;
- b) úplaty za úkony a služby poskytované komorou, stanovené podle výše skutečných nákladů a podle složitosti případu nebo vyžádaného provedení, jakož i příjmy z činnosti publikační; a
- c) jiné příjmy.

(2) Výši zápisného, členských příspěvků, jakož i sazebníky za úkony a služby podle odstavce 1 písm. b) stanoví představenstvo se souhlasem ministra zahraničního obchodu.

Rozhodčí soud

§ 25

(1) Pro řešení sporů z obchodního styku mezi československými právníckými osobami na jedné straně a cizozemskými osobami, podniky, ústavy a organizacemi na straně druhé, dále, pokud to podle platných předpisů není vyloučeno, i mezi československými právníckými osobami navzájem, a konečně i mezi cizozemskými právními subjekty navzájem, působí při komoře stálý nezávislý Rozhodčí soud. Na jeho činnost se nevztahuje oprávnění ministerstva zahraničního obchodu podle § 4.

(2) Rozhodčí soud rozhoduje jednotlivě spory prostřednictvím nezávislých rozhodců, zvolených stranami.

(3) Rozhodčí soud vydává svůj řád se schválením ministra zahraničního obchodu, který jej vyhlásí.

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 26

Podrobná ustanovení o činnosti komory obsahuje organizační a pracovní řád komory, který vydá představenstvo komory se schválením ministra zahraničního obchodu.

§ 27

Zrušuje se vyhláška ministrů zahraničního obchodu a vnitra č. 205/1952 Ú. l., o organizaci Československé obchodní komory, vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 268/1953 Ú. l., o rozšíření působnosti Československé obchodní komory a vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 158/1955 Ú. l., o úpravě působnosti Československé obchodní komory a její organizace.

§ 28

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. července 1960.

Ministr:

Krajčír v. r.

104

VYHLÁŠKA

ministra zahraničního obchodu

ze dne 29. června 1960

o zřízení podniku Brněnské veletrhy a výstavy, podniku pro pořádání veletrhů a výstav

Ministr zahraničního obchodu stanoví v dohodě s ministrem financí podle §§ 2 a 20 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasilatelství:

§ 1

Zřizuje se podnik Brněnské veletrhy a výstavy, podnik pro pořádání veletrhů a výstav (dále jen „podnik“).

§ 2

Sídlem podniku je Brno.

§ 3

⁽¹⁾ Hlavním předmětem podnikání podniku je správa a celoroční provoz výstaviště v Brně, včetně pořádání mezinárodního veletrhu v Brně, jakož i projekce, výroba a instalace zařízení pro výstavy a veletrhy a jiné podobné akce v tuzemsku a cizině.

⁽²⁾ Podnik je oprávněn provozovat veškerou činnost související s předmětem jeho podnikání.

§ 4

⁽¹⁾ Podnik je samostatnou právníckou osobou a samostatnou hospodářskou organizací, hospodařící podle chozrasčotu; odpovídá za své závazky svým jménem.

⁽²⁾ Stát neručí za jednání a závazky podniku.

⁽³⁾ Z majetku podniku nelze žádat ani dosíci uspokojení pohledávek za státem nebo za podniky a jinými organizacemi.

⁽⁴⁾ Jako vlastník nemovitého majetku se v pozemkové knize zapisuje podnik.

§ 5

⁽¹⁾ Podnik spravuje a řídí ústřední ředitel, kterého ~~zastupuje~~ a odvolává ministr zahraničního obchodu.

⁽²⁾ Ústřední ředitel zastupuje podnik navenek a je ~~oprávněn~~ ke všem opatřením a rozhodnutím ve ~~správě~~ podniku.

⁽³⁾ Ministr zahraničního obchodu může jmenovat jednoho nebo více náměstků ústředního ředitele. Náměstek zastupuje ústředního ředitele v plném rozsahu jeho oprávnění.

⁽⁴⁾ Ústřední ředitel a jeho náměstkové skládají při svém jmenování ministru zahraničního obchodu slib, že budou svědomitě plnit své povinnosti.

§ 6

Základní jmění činí 250 000 000,— Kčs.

§ 7

⁽¹⁾ Podnik náleží do působnosti ministerstva zahraničního obchodu.

⁽²⁾ Ministr zahraničního obchodu vydá podrobnější předpisy o úkolech podniku, jeho organizaci a činnosti, o odpovědnosti jeho pracovníků a o dozoru ministerstva na činnost podniku. Předpisy o financování, o platebním styku a o peněžní kontrole podniku vydá ministr financí v dohodě s ministrem zahraničního obchodu.

§ 8

Dnem počátku účinnosti této vyhlášky přecházejí na podnik veškerá práva a závazky podniku Brněnské vzorkové veletrhy, podniku pro pořádání mezinárodních vzorkových veletrhů a výstav v Brně.

§ 9

Zrušuje se vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 213/1957 Ú. l., o zřízení podniku Brněnské vzorkové veletrhy, podniku pro pořádání mezinárodních vzorkových veletrhů a výstav v Brně.

§ 10

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. července 1960.

Ministr:

Krajčír v. r.

105

VYHLÁŠKA

ministra zahraničního obchodu

ze dne 29. června 1960.

o zřízení podniku Rapid, podniku pro propagaci v zahraničním obchodě

Ministr zahraničního obchodu stanoví v dohodě s ministerstvem financí podle §§ 2 a 20 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasilatelství:

§ 1

Zřizuje se podnik Rapid, podnik pro propagaci v zahraničním obchodě (dále jen „podnik“).

§ 2

Sídlem podniku je Praha.

§ 3

[¹] Hlavním předmětem podnikání podniku je výlučné provádění a zprostředkování jakékoli propagační činnosti a všech s tím souvisejících služeb v zahraničním obchodě.

[²] Podnik je oprávněn provozovat veškerou činnost související s předmětem jeho podnikání.

§ 4

[¹] Podnik je samostatnou právníckou osobou a samostatnou hospodářskou organizací, hospodařící podle chozrasčotu; odpovídá za své závazky svým jménem.

[²] Stát neručí za jednání a závazky podniku.

[³] Z majetku podniku nelze žádat ani dosíci uspokojení pohledávek za státem nebo za podniky a jinými organizacemi.

[⁴] Jako vlastník nemovitého majetku se v pozemkové knize zapisuje podnik.

§ 5

[¹] Podnik spravuje a řídí ústřední ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr zahraničního obchodu.

[²] Ústřední ředitel zastupuje podnik navenek a je oprávněn ke všem opatřením a rozhodnutím ve správě podniku.

[³] Ministr zahraničního obchodu může jmenovat jednoho nebo více náměstků ústředního ředitele. Náměstek zastupuje ústředního ředitele v plném rozsahu jeho oprávnění.

[⁴] Ústřední ředitel a jeho náměstkové skládají při svém jmenování ministru zahraničního obchodu slib, že budou svědomitě plnit své povinnosti.

§ 6

Základní jmění podniku činí 2 000 000,— Kčs.

§ 7

[¹] Podnik náleží do působnosti ministerstva zahraničního obchodu.

[²] Ministr zahraničního obchodu vydá podrobnější předpisy o úkolech podniku, jeho organizaci a činnosti, o odpovědnosti jeho pracovníků a o dozoru ministerstva na činnost podniku. Předpisy o financování, o platebním styku a o peněžní kontrole podniku vydá ministr financí v dohodě s ministrem zahraničního obchodu.

§ 8

Dnem počátku účinnosti této vyhlášky přecházejí na podnik práva a závazky Československé obchodní komory, které vznikly v souvislosti s prováděním činností, která je předmětem podnikání podniku, zejména též práva a závazky ze smluv zastupitelských, smluv o spolupráci se zahraničními agenturami apod.

§ 9

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. července 1960.

Ministr:
Krajčír v. r.

106

VYHLÁŠKA

ministerstva hutního průmyslu a rudných dolů

ze dne 1. července 1960

o hospodaření kovovým odpadem

Ministerstvo hutního průmyslu a rudných dolů stanoví v dohodě s ostatními zúčastněnými ústředními úřady podle § 6 vládního nařízení č. 68/1960 Sb., o hospodaření kovovým odpadem a sběrnými surovinami:

Část první

Rozsah platnosti

§ 1

[¹] Tato vyhláška se vztahuje na zachycování, sběr, výkup, třídění, skladování, úpravu a spotřebu kovového odpadu.

[²] Kovovým odpadem je odpad ocelí, litiny a neželezných kovů, který vzniká při hutní a slévárenské výrobě a při zpracování hutních polotovary, dále zmetky, vyřazené a nepotřebné výrobky a nepotřebitelné stroje, konstrukce, zařízení, součásti, polotovary a jiné předměty, pokud jsou vzhledem k obsahu kovu použitelné pro hutní nebo chemické zpracování nebo jako užitkový materiál [§ 8 písm. e)].

[³] Kovový odpad se ve smyslu této vyhlášky dělí na kovový odpad průmyslový a kovový odpad neprůmyslový. Průmyslový kovový odpad je ten, který vzniká v organizacích socialistického sektoru, pokud státním plánem není stanoveno jinak. Neprůmyslový kovový odpad je všechen ostatní kovový odpad, zejména kovový odpad od obyvatelstva.

Část druhá

Všeobecná ustanovení

§ 2

[¹] Všechny organizace jsou povinny kovový odpad zachycovat a shromažďovat podle jednotlivých druhů, takto odděleně jej skladovat na vhodných místech, chránit jej před rozkrádáním, znečištěním jinými látkami, pomícháním a jiným znehodnocením a nabízet jej příslušným výkupním organizacím. Rovněž občané jsou povinni kovový odpad shromažďovat, skladovat na vhodných místech a nabízet jej příslušným výkupním organizacím (§§ 3 a 7).

[²] Je nepřijatelné vyvážet kovový odpad na odvaly, závážky a smetiště neb jinak způsobovat

ztráty kovového odpadu, např. nevytžením kovového odpadu z dolů a lomů nebo jeho zavalováním na stavbách a montážích, pokud tomu nebrání ohled na bezpečnost života a zdraví nebo schválené technické postupy. Rovněž je nepřijatelné zcizovat kovový odpad (včetně užitkového materiálu) jiným organizacím nebo osobám než je uvedeno v §§ 3 a 7.

Část třetí

Průmyslový kovový odpad

§ 3

Organizace, u nichž vzniká kovový odpad, odevzdávají jej místně příslušnému národnímu podniku Kovošrot. Výjimečně smí podnik spotřebovat nebo si dát jinde zpracovat kovový odpad, který u něj vznikne, je-li tak určeno rozpisem státního plánu. Tento podnik je oprávněn ke spotřebě kovového odpadu pouze v množství, jakosti, k účelům a za podmínek uvedených v rozpisu státního plánu.

§ 4

Organizace dodávající průmyslový kovový odpad jsou povinny jej řídit podle předpisů československých státních norem (ČSN) a shromažďovat jej na místech přístupných nákladnímu vozidlu nebo vhodných pro nakládání do železničních vozů.

§ 5

[¹] Organizace, u nichž vzniká průmyslový kovový odpad, učiní opatření, jimiž se zabrání pomíchávání jednotlivých druhů a jakostí kovového odpadu jak na místě vzniku, tak i při jeho dopravě a uskladňování. Pomíchávání a jiné znehodnocování kovového odpadu považují ve vztahu ke svým zaměstnancům za porušení technologické kázně.

[²] Organizace, které mají zařízení na úpravu kovového odpadu jsou povinny dodávat kovový odpad upravený. Případnou volnou kapacitu těchto zařízení jsou povinny nabízet místně příslušnému národnímu podniku Kovošrot a podle jeho dispozic provádět za úplatu úpravu dodávaného kovového odpadu.

(³) Organizace jsou povinny při dodržování předpisů o vyřazování základních prostředků provádět bez hospodářsky neodůvodněných odkladů likvidaci nepotřebných a neupotřebitelných strojů, konstrukcí, zařízení, součástí, polotovarů a jiných kovových předmětů a odevzdávat je v demontovaném stavu. Ustanovení o odevzdání v demontovaném stavu se nevztahuje na kolejová železniční vozidla.

§ 6

Organizace dodávající průmyslový kovový odpad jsou povinny:

- a) neprodleně oznamovat místně příslušnému národnímu podniku Kovošrot druh a množství kovového odpadu připraveného k dodání, dosahuje-li množství odpadu oceli a litiny 3000 kg nebo odpadů neželezných kovů množství 100 kg při odvozu autem, nebo množství nutné k naložení železničního vagónu, jde-li o dodávku podle odstavce c);
- b) poskytnout národním podnikům Kovošrot při odvozu kovového odpadu vlastní mechanizační prostředky, zejména nakládací, za náhradu s tím spojených nákladů a umožnit jim po předchozí dohodě odvoz kovového odpadu i mimo normální pracovní dobu;
- c) mají-li vlastní vlečku, umožnit národním podnikům Kovošrot použití vlečky k odesílání kovového odpadu. Vyskytuje-li se u nich kovový odpad v množství nejméně 250 t ročně, jsou povinny na žádost místně příslušného národního podniku Kovošrot nakládat a odesílat kovový odpad podle jeho dispozic.

Část čtvrtá

Neprůmyslový kovový odpad

§ 7

(¹) Sběr neprůmyslového kovového odpadu obstarávají od 1. ledna 1961 podle potřeb národních podniků Kovošrot podniky Sběrné suroviny. Za tím účelem zřizují tyto podniky v obcích sběrný nebo skládky neprůmyslového kovového odpadu, pořádají sběrové akce, starají se o propagaci sběru neprůmyslového kovového odpadu a dbají, aby tento odpad nepřicházel nazmar na smetištích apod. Tyto podniky pečují o to, aby kovový odpad byl tříděn podle dispozic národních podniků Kovošrot.

(²) Podniky Sběrné suroviny jsou povinny dodávat kovový odpad výhradně národním podnikům Kovošrot.

(³) V zájmu jednotného postupu při sběru kovového odpadu uzavírají národní podniky Kovošrot s podniky Sběrné suroviny dohody, v nichž obě strany sjednávají zásady nejhospodárnější součinnosti při sběru neprůmyslového kovového odpadu

a další opatření, zejména proti neoprávněnému převádění průmyslového kovového odpadu do odpadů neprůmyslového, o hlášení kovového odpadu připraveného k dodání a o evidenci příjmů neprůmyslového kovového odpadu.

(⁴) Organizace a občané jsou povinni dodávat neprůmyslový kovový odpad výkupním organizacím.

Část pátá

Povinnosti národních podniků Kovošrot

§ 8

Národní podniky Kovošrot jsou povinny:

- a) vykupovat veškerý kovový odpad;
- b) zajišťovat pravidelný odvoz kovového odpadu ve sjednaných lhůtách, nejpозději však do 30 dnů od dojití oznámení podle § 6 odst. a); delší lhůtu lze sjednat zejména tehdy, umožní-li to lépe využít mechanizačních prostředků;
- c) kovový odpad třídít, upravovat a dodávat podle československých státních norem;
- d) spolupracovat s podniky Sběrné suroviny, s národními výbory a s organizacemi Národní fronty při mobilizaci zdrojů kovového odpadu, při organizování sběrových a jiných akcí a při rozvíjení socialistického soutěžení, zaměřeného na zvýšení úrovně hospodaření kovovým odpadem;
- e) dbát o co nejúčelnější využívání kovového odpadu, mimo jiné také o vytřídování odpadu použitelného jako náhrada za nové hutní výrobky (užitkový materiál). K prodeji takového materiálu jsou oprávněny výlučně národní podniky Kovošrot;
- f) vykupovat neprůmyslový kovový odpad, pokud jej občané a organizace do jejich provozoven dodají;
- g) vykonávat poradenskou činnost ve všech věcech kovového odpadu podle ustanovení § 9.

§ 9

(¹) Poradenská činnost národních podniků Kovošrot ve věcech kovového odpadu spočívá zejména v tom, že poznatků získaných při dohledu na správné hospodaření s kovovým odpadem na všech místech, kde se kovový odpad vyskytuje, a při zjišťování nedostatků v zachycování, shromažďování, uskladňování, třídění, úpravě, dopravě, spotřebě a evidenci kovového odpadu využívají tyto podniky k poskytování odborných porad zaměřených na:

- a) získávání veškerého kovového odpadu
- b) zlepšování jakosti kovového odpadu, jeho zachycování přímo na místě vzniku podle druhů a jakostí a jeho třídění,

- c) budování skládek kovového odpadu a jejich vybavování mechanizačním, popřípadě též úpravářským a jiným zařízením,
- d) instruování pracovníků zabývajících se hospodařením kovovým odpadem a propagací správného hospodaření kovovým odpadem,
- e) opatření k odstranění nedostatků v hospodaření kovovým odpadem.

(¹) Poradenskou činnost vykonávají pověřeni pracovníci, kteří jsou oprávněni při vykonávání své funkce vyžadovat potřebné informace, nahlížet do záznamů týkajících se hospodaření kovovým odpadem, vstupovat do prostor, ve kterých kovový odpad vzniká, kde se skladuje, upravuje a spotřebovává. Toto oprávnění se nevztahuje na úsek speciální výroby a na ozbrojené složky ministerstva národní obrany a ministerstva vnitra.

Část šestá

§ 10

Organizace a občané, kteří kovový odpad dodávají, jsou povinni dbát na to, aby odpad byl prost výbušnin a jiných škodlivých látek a aby neobsahoval uzavřené nebo jinak nebezpečné předměty, které by mohly při skladování, nakládání a zpracování ohrozit lidský život nebo způsobit škodu.

Část sedmá

Závěrečná ustanovení

§ 11

Ministerstvo hutního průmyslu a rudných dolů může povolit výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 12

(¹) Ve věcech kovového odpadu se zrušují:

vyhláška č. 335/1953 Ú. l., o sběru a výkupu sběrných surovin,

vyhláška č. 257/1954 Ú. l., o sběru a výkupu sběrných surovin,

vyhláška č. 277/1951 Ú. l., o sběru odpadové oceli a zlomkové litiny a odpadu a zůstatků obecných kovů,

vyhláška č. 50/1956 Ú. l., o sběru a odběru odpadu legovaných ocelí a

vyhláška č. 4/1959 Ú. l., již se mění vyhláška č. 50/1956 Ú. l., o sběru a odběru odpadu legovaných ocelí.

(²) Touto vyhláškou zůstává nedotčeno nařízení č. 56/1959 Sb., o využití motorových vozidel trvale nezpůsobilých provozu.

§ 13

Tato vyhláška nabyvá účinnosti ode dne vyhlášení.

Ministr:

inž. Černý v. r.